

Nadal sense galets

A casa dels Serra, Nadal era sempre igual:
l'avi posava el pessebre amb la mula coixa, la iaia feia torrons casolans, i la mare, cada any, preparava la sopa de galets més bona del món.

Però aquell any… alguna cosa va anar malament.

El matí del 24 de desembre, la mare va obrir el rebost i va cridar:
—No pot ser! S'han acabat els galets!

L'avi, que estava posant l'estrella al pessebre, gairebé cau del tamboret.
—Sense galets no hi ha Nadal! —va exclamar, escandalitzat.

La mare va córrer a la botiga del barri, però la botiguera li va dir que tothom havia comprat galets aquella setmana i que només li quedaven fideus. Fideus! Per Nadal!
—No, no… això no pot ser —murmurava la mare, caminant cap a casa amb el cap ple de fum i la bossa mig buida.

Quan va arribar, els nens, en Nil i la Mariona, la van veure preocupada i li van preguntar què passava.
—No tenim galets per la sopa… —va dir amb un sospir.

La Mariona, que era molt pràctica, va dir:
—Doncs fem sopa amb estrelles! És Nadal, no?

En Nil va afegir:
—O podem fer-ne de formes noves! Podem retallar pasta amb motlles!

L'avi, que escoltava de reüll, va somriure i va dir:
—Això sí que seria un Nadal diferent.

I així ho van fer. Van treure motlles de galetes i, entre riures i farina, van tallar pasta en forma de cors, estrelles, peixos i fins i tot un petit tió. La iaia, encantada, els va ajudar a coure-la, i la mare, encara una mica escèptica, va preparar el brou amb tot l'amor del món.

Quan van seure a taula, la sopa feia una olor deliciosa. I quan van tastar-la... era la millor sopa que havien menjat mai.

—Potser no són galets —va dir la mare amb un somriure—, però el sabor és exactament el mateix.
—No, és millor! —va dir la Mariona—. Té gust de família!

Tothom va riure, i l'avi va brindar amb una copa de cava:
—Que mai ens faltin galets... però si ens falten, que mai ens falti la imaginació!

Des d'aquell any, a casa dels Serra, la sopa de Nadal sempre té formes diferents, perquè ja no importa la pasta, sinó el que hi posen dins: amor, alegria i una mica de bogeria familiar.